

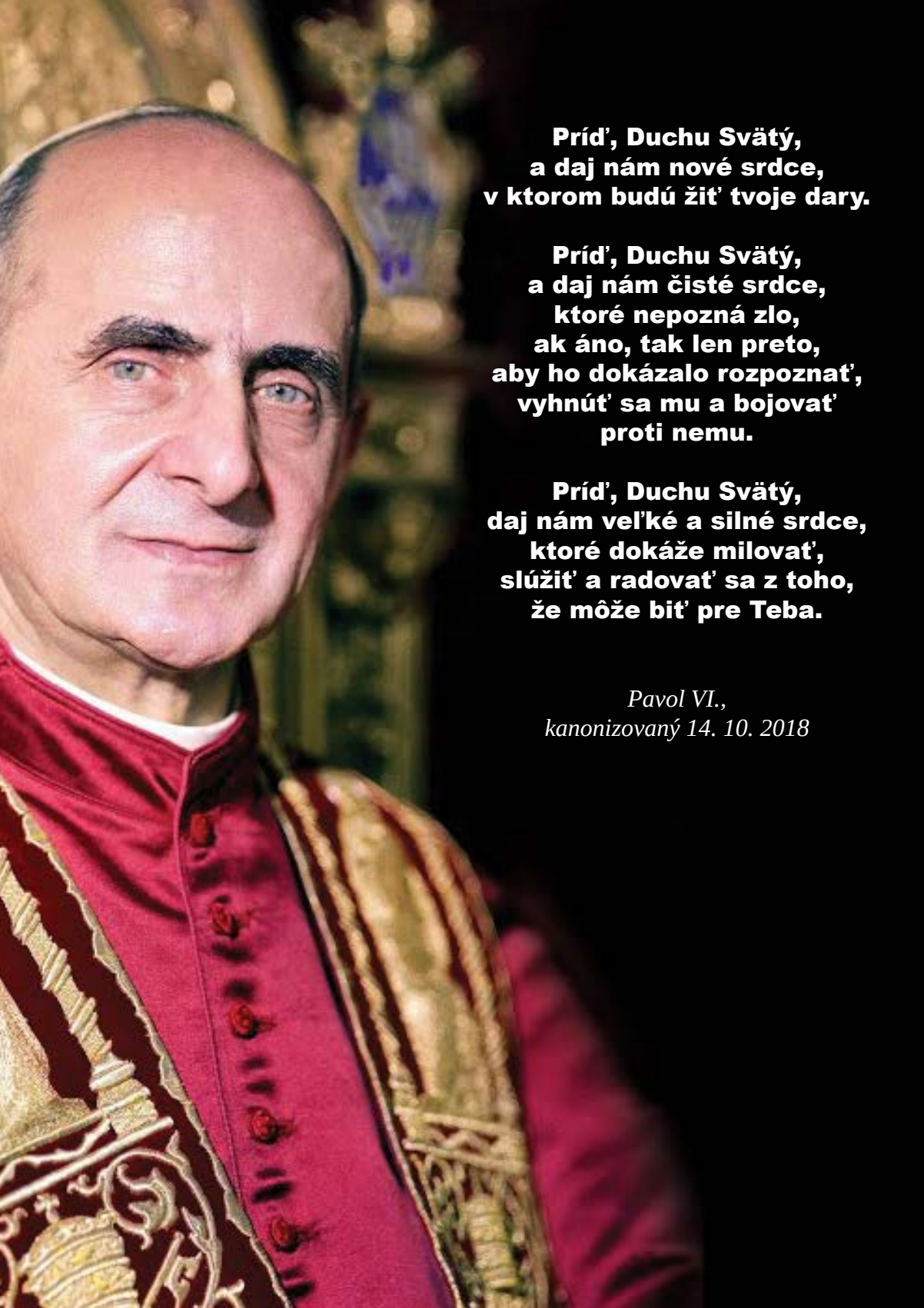

charizma

**„Duch Paraklétos, Tešiteľ, je ten,
ktorý dáva odvahu vykročiť na cesty
sveta a prinášať evanjelium!“**

pápež František

**Príd', Duchu Svätý,
a daj nám nové srdce,
v ktorom budú žiť tvoje dary.**

**Príd', Duchu Svätý,
a daj nám čisté srdce,
ktoré nepozná zlo,
ak áno, tak len preto,
aby ho dokázalo rozpoznať,
vyhnúť sa mu a bojovať
proti nemu.**

**Príd', Duchu Svätý,
daj nám veľké a silné srdce,
ktoré dokáže milovať,
slúžiť a radovať sa z toho,
že môže biť pre Teba.**

*Pavol VI.,
kanonizovaný 14. 10. 2018*

Vo filme Joshua je hlavným hrdinom Pán Ježiš, ktorý príde ako stolár do súčasného mestečka, zoznámi sa s jeho obyvateľmi aj s mladou ženou, ktorá sa nevie zmieriť so smrťou manžela a hnevá sa na Boha, že jej ho vzal a zničil jej život. Joshua jej ukáže nádhernú krištáľovú vázu a povie, že taký krásny je jej život, ona tú vázu v hneve rozbije, brúsené sklo sa rozletí na tisíce drobných kúskov a zúfalo vykrikuje: „Toto je teraz môj život!“ Keď Ježiš odchádza z mesta, daruje jej darček: zlepené kúsky skla z rozbitej vázy, z ktorých vytvoril nádhernú žiariacu sochu ženy. Niekedy sa ocitáme nad troskami niečoho krásneho. Máme pocit, že strácame a nevidíme pozitívne budúcnosť. Neveríme v budúcnosť, nezvládame prítomnosť a obraciame sa do minulosti. Strácame pohľad viery, nádeje a lásky v Duchu Svätom. Je čas očakávania. Pozitívneho očakávania a odvahy, nebáť sa dať Bohu všetky črepiny a s dôverou.

Máme veľkú milosť zažívať Turíce, ktoré majú byť podľa pápeža Františka aj jeho kazateľa Raniera Cantalamessu prelomové. Keď prichádzajú nové veci, mnoho sa mení. Jednou z takýchto zmien je aj ukončenie vydávania časopisu Charizma. Milí čitatelia, práve máte v rukách predposledné číslo. Nemusíte byť však smutní, pretože potom bude posilnená stránka kcho.sk, ktorá prinesie všetky potrebné informácie.

„Turíce boli chvíľou, v ktorej každý z apoštolov prežil a získal úžasnú istotu, že Boh ho miluje! To bolo od vekov Božím cieľom. Stvoril svet s úmyslom deliť sa o svoj život so svojim stvorením. Keď Ježiš za nás zomrel a zničil hriech, svet bol pripravený prijať život Trojice. V deň Turíc sa tento cieľ pre celé stvorenie naplnil,“ vysvetlil R. Cantalamessa. Verím, že po tohoročných Turíciach dokážeme hlásať každému: „Boh ťa miluje!“ A nielen slovami.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

4

**Aby sme mohli byť viac užitoční
Božiemu kráľovstvu**

8

**O krste
Duchom Svätým**

7

VRÁTIŤ MOC BOHU!

16

**Konferencia KCHO
zamyslenie**

20

Modlitba s vierou

charizma 2/2019

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

ročník 11, jún 2019,

vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová,

Zástupca šéfredaktora: Róbert Lauko

Redaktori: Juraj Pluta, Karolína Búsová, Zuzana Mancovičová

Grafik: Mária Teplanová,

Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie:

Katolícka charizmatická obnova,

Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra,

casopis.kcho@gmail.com,

www.kcho.sk/casopis,

telefón: 0907 751 826

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,

Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009,

dňa 10. 3. 2009,

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Registrácia: MK SR 18.6.2009

EV 3727/09, IČO 37 960 687,

Tlač: ULTRA PRINT, s.r.o., Bratislava

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.

IBAN: SK 8702 0000 0000 1800 629557

Seminár Obnovy v Duchu Svätom v Hronskom Beňadiku

Jedinečným prínosom Katolíckej charizmatickej obnovy Cirkvi je organizovanie seminárov Obnovy v Duchu Svätom, k čomu vyzýva aj pápež František. V krásnom prostredí kláštora v Hronskom Beňadiku – na pútnickom mieste, kde sa nachádza aj vzácna relikvia Kristovej krvi, mali možnosť účastníci seminára prežiť chvíle prípravy na vylatie Ducha Svätého.

Vo februári sa uskutočnilo informačné stretnutie a v marci – symbolicky v pôste, modlitby za vnútorné uzdravenie, v máji už boli všetci pripravení na modlitby za zoslanie Ducha Svätého a po absolvovaní prednášok, modlitieb a celého duchovného programu ukončia seminár záverečným požehnaním učeníkov 8. júna – na vigíliu Turíc v Kostole sv. Gorazda v Nitre. Víkendové pobyty na duchovnom mieste dávali priestor na hlbšie sústredenie sa na duchovné aktivity, bez rušivých svetských vplyvov a starostí. Tatiana Laisová – účastníčka seminára, povedala: „Každému odporúčam ísť na seminár, je veľkým obohatením, ja osobne som vďačná Bohu aj za to, že v Duchu Svätom zrazu rozumiem Božiemu slovu a vnímam ho úplne inak

ako doteraz.“

Zodpovedná za organizovanie seminárov v Nitrianskej diecéze je Katarína Kmetzová, ktorá nám v rozhovore podala bližšie informácie o seminároch Obnovy v Duchu Svätom.

Komu je určený seminár v Duchu Svätom? Prečo je taký dôležitý?

Seminár je určený všetkým praktizujúcim katolíkom, ktorí cítia, že zastali v duchovnom živote na určitom stupni a už sa neposúvajú ďalej, ale veľmi sa túžia posunúť a cítia, že vlastnými silami sa to už nedá, preto túžime po tom, aby spoznali, kto im môže pomôcť, a to je jedine Duch Svätý. Seminár je určený každému katolíkovi, nie iba členom spolo-

čienstiev, mali by sme robiť osvetu, máme otvorenú náruč pre každého. Hovoríme, že nepozývame my, ale pozýva Duch Svätý. Seminár je dôležitý práve pre to spoznanie, zamilovanie si Ducha Svätého a prehĺbenie vzťahu s ním. Ako sa v Písme hovorí, že my nevieme, ako sa máme modliť, za čo sa máme modliť, ale Duch Svätý nás to naučí.

Ako často sa konajú semináre?

Minimálne dvakrát do roka, ale mali sme už aj trikrát, reagujeme na to, aký je záujem. My sa nikdy nerozhodujeme, kde zorganizujeme seminár, nás pozývajú ľudia. Napríklad teraz nás dvaja manželia z Podhájskej poprosili, že veľa ľudí z Podhájskej túži mať seminár a ich kňaz s tým súhlasí, tak sa pôjdeme dohodnúť. Na jeseň by sme chceli zorganizovať seminár Obnovy v Duchu Svätom pre mladých v Hronskom Beňadiku.

Kto vedie semináre a ako prebiehajú?

Veríme, že Duch Svätý. Máme tím laikov s požehnaním a pod záštitou otca Petra Brodeka a ja som zodpovedná za semináre. Asi desať lektorov, ktorí absolvovali lektorské kurzy, sa strieda pri prednášaní jednotlivých tém. Seminár sa skladá z troch častí: uzdravenie, vyliatie Ducha Svätého a aby boli jeho absolventi aj naďalej v Cirkvi užitoční, na záver je rozposlanie učeníkov, kde každý účastník seminára prijme službu, na ktorú dostane požehnanie, najmä ich vedieme k tomu, aby obnovení Duchom Svätým prakticky pomáhali vo farnostiach.

Kde sa záujemcovia dozvedia, že sa bude konať seminár?

Osobne si myslím, že by to mohlo byť na našej stránke, lebo túžim, aby tam prišlo čo najviac ľudí. Bežne sa ponúka seminár najmä v spoločenstvách a ľudia si to šíria medzi sebou. Keď vo farnosti vidia, že niekoho treba pozvať, ponúknú mu túto možnosť. Ja túžim, aby vyliatie Ducha Svätého zažil celý svet. My po absolvovaní semináru tým ľuďom ponúkame, aby boli v spoločenstve, aby sa ďalej budovali.

Od kol'kých rokov môže človek absolvovať seminár?

Po birmovke by mal žiť aspoň rok z birmovky, je to veľký dar, a potom pokojne aj v 16 rokoch

môže ísť na seminár. V prvom rade je túžba po hlbšom živote.

Keď sa človek rozhodne absolvovať seminár, ako to zmení jeho život?

Veľa ľudí mi povedalo, že po seminári sa im zmenil život. Po vyliatí Ducha Svätého mnohí zažili takú radosť, ktorú im dal Pán do srdca, ale už trvalú – niekoľko rokov po seminári, napriek veľmi ťažkému životu. Jedna pani mi povedala, že Pán ju neobral ani o jeden kríž, a ešte jej pribúda, ale tá radosť neodchádza ani 4 roky po seminári. Keď sa Pán dotkne, väčšinou je to natrvalo.

Spomínaš si na seminár Obnovy, ktorý si ty absolvovala ako účastníčka?

Bola som vtedy vo veľmi ťažkom období, zomrel mi v tom roku manžel, tragicky havaroval, bola to

„Ja túžim, aby vyliatie Ducha Svätého zažil celý svet,“ Katarína Kmetzová.

druhá smrť - smrť už druhého manžela a ja som zostala s tromi malými deťmi, bola som ďaleko od rodičov. Počula som, ako otec Peter Brodek v kostole povedal, že sa bude robiť na Klokočíne seminár Obnovy v Duchu Svätom a bude pozostávať z fáz: vnútorné uzdravenie a vyliatie Ducha Svätého. Ja som bola klasický kresťan, nechodila som do žiadneho spoločenstva, zaujalo ma to uzdravenie. Vedela som, že toto Pán pripravil pre mňa. Išla som tam úplne nepripravená. Prvýkrát, keď sa za mňa modlili v jazykoch, chytila som medailu Panny Márie, ktorú som mala zavesenú na retiazke na krku a v Duchu som sa začala modliť: „Pane, kde to som, to sú nejakí blázni, zachráň ma!“ Nevedela som, čo to je. Potom som sa začala upokojovať a upokojovať, zrazu som cítila, akoby mi niečo v srdci puklo a pol roka po smrti veľmi dobrého manžela

– dovtedy som len plakala, nemala som dôvod na žiadnu radosť a keď som prišla domov, celú noc som spievala a tancovala a bola som taká šťastná, nechápala som to, až sa zobudili deti - 11, 9 a 7 ročné, začali tancovať so mnou a vraveli: „Mami, konečne si šťastná, čo sa stalo, konečne sa smeješ!“ Takúto radosť som dostala od Pána do srdca. Aj vyliatie Ducha Svätého som veľmi silne prežívala. Dostala som slovo, ako Pán vyhlásil milostivý rok a mne sa úplne zmenil život, všetko moje nešťastie spadlo zo mňa a odvtedy ma Pán nosí.

Keby mal niekto túžbu pomôcť pri organizácii seminárov?

Veľmi by sme sa potešili, každého privítame, kto sa túži viac zaangažovať pre Pána.

-aj-

Škola chariziem

Aby sme mohli byť viac užitoční Božiemu kráľovstvu

V Nitrianskej diecéze už niekoľko rokov majú možnosť rásť členovia Obnovy v spoznávaní a používaní chariziem, ktorými boli Duchom Svätým obdarení. Duchovné sprevádzanie školou chariziem

vedie Mons. Peter Brodek.

Najnovšie sa záujemcovia o prehlbenie modlitby stretli v kláštore v Hronskom Beňadiku a vyučovanie začalo v októbri 2018. Po pravidelných mesač-

ných stretnutiach budú absolventi tejto školy chariziem po 19. máji 2019 pripravení slúžiť modlitbou všade, kam ich Duch Boží pozve. Manželia Anna Olvecká a Miroslav Olvecký povedali: „Oslovilo nás spoločenstvo, ktoré bolo zjednotené v Duchu Svätom, spoločné modlitby a ako Duch Svätý viedol celú modlitbu. Rozvíjanie chariziem v rámci spoločenstva aj jeho budovanie prostredníctvom modlitieb príhovoru za členov spoločenstva a zaujímavé prednášky otca Petra Brodeka, tiež témy jednotlivých stretnutí, rozoberané v rámci menších skupiniek. Obohatili nás aj veľmi pekné chvály na začiatku stretnutí.“ Ďalší z účastníkov - Marek Šrámek tiež prezradil, čo ho zaujalo: „Najviac ma oslovila téma jednomyselnosti a modlitby chvál. Myslím, že správne uchopená téma jednomyselnosti a použitá v modlitbe chvál, uvoľní doteraz nevídaným spôsobom Božie pôsobenie a Boh sa bude priznávať mimoriadnym spôsobom. Taktiež sa mi páčili „praktické cvičenia“ v preberaných témach vždy po prednáške. Takto sme si mohli vyskúšať teóriu v praxi a poviem vám, funguje to!“

Od prvých stretnutí Oľga Krekáňová pomáha organizačne aj duchovne rozvíjať toto dielo a v rozhovore nám bližšie vysvetlila podrobnosti.

Čo je úlohou školy chariziem?

Škola chariziem má za úlohu priviesť účastníka k otvoreniu sa pre používanie chariziem, ktoré dáva Boží Duch. Ako to počúvame na škole a aj zažívame v našich skupinách, ktoré v škole vytvárame, Duch Boží ich rád dáva v jednomyselnom modliacom sa spoločenstve. Túto jednomyselnosť by sme mohli nazvať jednomyselnou pôdou, a to je úsilie spoločne sa počúvať. Počúvať brata a sestru čo vyjadruje, to je: jedno naše ucho a druhé ucho počúva Ducha.

Kto a kde sa môže zúčastniť školy chariziem?

Školy sa môže zúčastniť každý kresťan, ktorý má skúsenosť s vyliatím Ducha Svätého, napríklad prostredníctvom seminára Obnovy v Duchu Svätom a žije v spoločenstve otvorenom pre charizmy. Školu, ktorú poriadame v nitrianskej diecéze, informácie môžu poskytnúť vedúci charizmatických spoločenstiev.

Akým spôsobom prebiehajú stretnutia?

Na začiatku stretnutia máme vždy aspoň pol hodinovú charizmatickú modlitbu v prítomnosti Pána Ježiša, pretkanú piesňami napomáhajúcimi otvorenosti a počúvaniu Božieho Ducha. V modlitbe prijímame prvé impulzy, ktoré nám Pán adresuje. Potom prechádzame k samotnému vyučovaniu. Školou nás sprevádza otec Peter Brodek, v duchu slov sv. Pavla: „A nechcem, bratia, aby ste nevedeli o duchovných daroch.“ V prednáške sa venuje jednej alebo dvom charizmám. Vysvetlí jej podstatu a ako spolupracovať s Božím Duchom pri jej prijatí i pri službe. Poukáže na jej potrebu pre život kresťana, ale najmä pre službu evanjelizácie.

Pán Ježiš, ako to v prednáške počúvame, nikdy neposlal svojich učeníkov iba ohlasovať Božie kráľovstvo, ale vždy ich poslal ohlasovať evanjelium s mocou. A tá moc, to sú aj charizmy.

Sme v škole, to si stále uvedomujeme, a preto sa nebojíme zastaviť sa pri modlitbe a vysvetliť si, o čo nám ide, aby sme boli vnímaví na to, k čomu nás vedie Boží Duch pri tej ktorej charizme. Čo môže byť z nás a čo z Ducha. V tom si pomáhame všetci, ale najmä skúsenejší vedúci skupinky. Túžime po charizmách, aby sme mohli s pokorou a viac byť užitoční Božiemu kráľovstvu.

Keď spolu cestujeme domov, vždy sa rozprávame

„Prežívam čas, keď ma Pán pozval
v škole do služby skupinky.“
Oľga Krekáňová

o tom, čo sa dialo v tej ktorej skupinke. Ľudia vyjadrujú silný zážitok práve z jednomyseľnej modlitby, kedy môžu prežívať, ako Boží Duch koná v nich a medzi nimi. Skutočne svedčia, že takáto otvorenosť a načúvanie Duchu a bratom ich vedie k tomu, že zažívajú obdarovanie, ktoré predtým neprežívali.

Napríklad dvaja účastníci z našej skupinky dlho túžili po charizme modlitby v jazykoch. Počas modlitby prišlo poznanie, že Pán dáva túto charizmu. Hneď v tú chvíľu sa obaja začali modliť v jazykoch.

Účastníci, ktorí absolvovali školu chariziem, majú možnosti využiť získané skúsenosti a vedomosti?

Sme vedení k tomu, aby účastníci školy končili s poznaním, ktorou konkrétnou charizmou ich Duch Boží obdaroval, pre ktorú sa majú ďalej otvárať a slúžiť ňou. To je úlohou vedúceho skupinky. Samozrejme k prehĺbeniu v danom obdarení dochádza najlepšie v spoločenstve otvorenom pre užívanie chariziem, kde sa uskutočňujú aj prvé kroky k službe. Skúsenejší „charizmatici“ najviac slúžia modlitbou príhovoru pri seminároch či konferenciách Obnovy v Duchu Svätom. Hlavným cieľom školy chariziem je však osobná, každodenná disponibil-

nosť Duchu Svätému a jeho moci.

Aké máš osobné skúsenosti, čo Tebe dala škola modlitby?

Prežívam čas, keď ma Pán pozval v škole do služby skupinky. Ale stále je to tak, že si slúžime navzájom, a za to som vďačná. Pri modlitbe príhovoru počas seminára obnovy v Duchu sme tvorili skupinky práve tí, ktorí navštevujú charizmatickú školu. To bola „domáca úloha“ zo školy, aby každý účastník prišiel slúžiť modlitbou za tých, ktorí začínajú. Prežili sme jednomyseľnosť pri modlitbe, a to sa prejavilo aj na jej ovocí. Osoby, za ktoré sme sa modlili, boli veľmi dotknuté. Svedčili po modlitbe... Mala som silný zážitok z charizmy obrazov u jednej sestry, ktorá dovtedy u seba tento dar nepozorovala, tiež ďalšie silné momenty u každého brata s sestry, s ktorými sme sa spolu modlili.

Mohla som poznávať, čo Boží Duch urobil počas školy s tými, ktorí sa mu otvárajú a túžia byť užitoční v službe Božiemu kráľovstvu.

-aj-

foto: Marek Šrámek

Do modlitby príhovoru treba vložiť všetko!

Je treba veľa odvahy takto sa modliť (ako Abrahám, Mojžiš, Kanánčanka, Samuelova matka Anna...), a my sme koľkokrát vlažní. Nieкто nám povie: „Pomodli sa, lebo mám taký a taký problém...“ Áno, áno, poviem dva Otčenáše, dva Zdravasy a zabudnem na to... Nie, modlitba papagája nie je v poriadku. Skutočná modlitba je s Pánom. A keď mám orodovať, musím to robiť s odvahou.

V hovorovej reči sa používa výraz, ktorý mne osobne hovorí veľa. Človek, ktorý potrebuje niečo dosiahnuť, hovorí: „Vložím do toho všetko.“ Toto platí aj pri modlitbe príhovoru: „Dám do toho všetko.“ Odvaha ísť vpred. Možno však príde pochybnosť: „Nuž, ja sa tu snažím, ale ako viem, že Pán ma počúva?“ Máme jednu istotu: Ježiša. On je tým veľkým orodovníkom. Toto je Ježišov príhovor za nás, Ježiš v tomto momente za nás prosí.

A keď sa modlím, či už je to s presvedčením, alebo s vyjednávaním, či len tak bľabocem alebo sa s Pánom dohadujem, je to však On, ktorý vezme moju modlitbu a prezentuje ju Otcovi. Ježiš pred Otcom nepotrebuje hovoriť, ukazuje mu rany. Otec vidí rany a dáva milosť. Keď sa modlíme, myslíme na to, že to robíme s Ježišom. Keď sa takto odvážne v modlitbe prihovárame za druhých, robíme tak s Ježišom: Ježiš je naša odvaha, Ježiš, ktorý sa v tejto chvíli za nás prihovára, je naša istota.

Nech nám Pán dá milosť ísť touto cestou, učiť sa orodovať. A keď nás niekto poprosí o modlitbu, neodbav to s dvoma modlitbičkami a dosť – nie, urob tak vážne, v Ježišovej prítomnosti, s Ježišom, ktorý za nás všetkých oroduje pred Otcom.

Úryvok kázne pápeža Františka

O krste Duchom Svätým

Vyliatie Božej lásky do srdca spustí určitý druh radosti, o ktorej Ježiš hovorí v dvoch malých podobenstvách: „Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a kúpi pole. Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju.“

V každom pokrstenom je poklad, Boh ukrytý v srdci. Keď kresťan ešte neobjavil poklad krstu, tak žije v biede ako ten chudobný mexický roľník, pokiaľ neobjavil na svojom pozemku ropu. Žil v biede, pretože nevedel o rope. Podobne ako on mnohí ľudia nevedia, že Boh je tak skutočný. V takomto prípade kresťanský život nie je prežívaný ako poklad, ale skôr ako bremeno: musíte ísť do kostola, musíte sa vzdať toho či onoho, pretože to je hriech, keď robíte to či ono.

Niektorí ľudia sú ako človek, ktorý našiel poklad náhodou. Iní sú nespokojní so svojim duchovným životom, a tak hľadajú niečo viac, podobne ako

muž, ktorý hľadal a našiel vzácnu perlu. V oboch prípadoch dochádza k vypuknutiu radosti, ktorá dáva silu vzdať sa všetkého pre tento poklad. Nie je to naopak: Nepredáme najskôr všetko, za účelom toho, aby sme našli radosť. Najprv prichádza objavenie pokladu. Ježiš sa stáva živou osobou a nasledovať Ho už nie je bremenom, ale radosťou.

Vzduch a vietor

Jedným z bohatstva Katolíckej cirkvi sú sviatosti. Rád by som prirovnal pôsobenie Ducha Svätého, ktorý je v nich, ku vzduchu a príchodu Ducha Svätého na Turíce k vetru. Najskôr dal Ježiš apoštolom

sviatosti: na Zelený štvrtok Eucharistiu a sviatosť kňazstva; sviatosť zmierenia večer na Veľkonočnú nedeľu. V deň nanebovstúpenia ich poslal, aby krstili. Bez vzduchu zomrieme v priebehu niekoľkých minút. Bez milosti posväcujúcej náš duch je mŕtvly. Apoštoli prijali Ducha Svätého ako vzduch už večer na Veľkonočnú nedeľu, keď Ježiš dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“ Ale prečo im povedal, aby zostali v Jeruzaleme a čakali na Ducha Svätého, keď ho už dostali? Potrebovali ho viac než len ako vzduch, potrebovali ho ešte ako energiu vetra, aby priniesli dobrú zvesť do celého sveta. Svätý Duch nám chce dať viac než iba duchovný život: chce vyvinúť energiu, ktorú potrebujeme na duchovnej ceste života. Aj víťor je vzduch, ale je veľký rozdiel medzi vzduchom a vetrom: víťor je cítiť, je osviežujúci, keď je horúce počasie, je energiou.

Keď prijímame sviatosť, nemusíme nevyhnutne niečo cítiť, väčšinou necítíme vôbec nič. Náš duchovný život môže byť niekedy veľmi suchý. Je to v poriadku, keď vnútorná vyprahnutosť je duchovný proces. Kráčať vo viere, nie kvôli emóciám. Avšak ak v našom vzťahu s Bohom nikdy nezažijeme radosť, bude veľmi ťažké zostať verní. Boh je láska. Ak Láska je Radosť, tak potom Boh je Radosť! A radosť, to znamená zážitok radosti. Slovo „radosť“ nájdeme v Biblii najmenej 1768 krát. Pápež František napísal o nej dve knihy: „Radosť evanjelia“ a „Radosť lásky“. Ak slovo „radosť“ je iba symbolom pre niečo, čo by malo byť, ale čo necítíme, potom to nemá žiadnu silu, žiadnu prítlačivosť, pretože je iba fráza. Birmovka je sviatosť Ducha Svätého, ktorý je daný ako vzduch. Ale kiež by birmovanci vedeli, že by mohli mať skúsenosť živého Boha ako reálnej sily pre ich život, keby po ňom túžili! Vtedy by mala táto sviatosť celkom iný následok.

Radosť je jedným zo znakov vyliatia Ducha Svätého. Francúzsky biskup Riobe z Orleans povedal novinárovi: „V mojom živote prišiel šok. V roku 1945 som mal 34 rokov. Jeden jezuita dával duchovné cvičenia neďaleko Lyonu, 30 dňové cvičenia pre kňazov. Hovoril nám o Ježišovi, našom bratovi, ktorý prišiel, aby s nami zdieľal skúsenosť našej existencie. Ukázal nám, že kresťanstvo je náboženstvo lásky, a nie zákona. Bol som oslobodený. Bol som zaplavený šialenou radosťou. Vidím seba ešte aj dnes, ako som po tejto prednáške skákal vo svojej izbe od radosti. Myslím si, že práve vtedy som sa stal kresťanom. Pochopil som, že kresťanská viera to je niekto, je to Ježiš.“ Na to novinár

povedal: „Pán biskup, vtedy ste mali 34 rokov, pochádzali ste z kresťanskej rodiny, študovali ste na katolíckom kolégiu a v seminári, boli ste už 10 rokov kňazom. Ako je potom možné, že ste sa ešte necítili byť kresťanom?“ Biskup Riobe odpovedal: „Žil som v Starom zákone, dokonca možno v stoickom náboženstve morálneho poriadku. Posolstvo evanjelia ma skutočne naplno nezasiahlo. Opakujem, že kresťanom som sa stal v roku 1945. Samozrejme, že v mojej formácii bolo veľa hodnotných elementov, napr. zmysel pre modlitbu a Eucharistiu, zasvätenie našej Matke, ale to najdôležitejšie chýbalo, láska. Boh je láska.“ Podľa toho biskupa človek, ktorému chýba skúsenosť Božej lásky, ešte neobjavil to najdôležitejšie. Keď niekto opustí Cirkev alebo jednoducho prestane chodiť do kostola a necíti bolesť a smútok, to znamená, že nikdy nezažil radosť a lásku Ducha Svätého.

Prosebná modlitba o krst Duchom Svätým

Duch Svätý naplnil srdce tohto biskupa Ježišovou láskou počas duchovných cvičení vďaka vyhláseniu o Ježišovi. V Charismatickej obnove prosíme Boha, aby nám dal rovnakú milosť, keď sa modlíme za krst v Duchu Svätom. Vždy, keď sa modlíme, je nám daný minimálne ako vzduch, ako milosť, ktorú nemusíme nevyhnutne cítiť. Ale v tomto prípade prosíme Ducha Svätého, aby náš brat alebo sestra zakúsil prítomnosť živého Boha takým alebo onakým spôsobom. Táto skúsenosť je pre každého odlišná.

Niektorí ľudia zažívajú túto duchovnú radosť niekoľko dní po modlitbe, alebo dokonca ešte pred modlitbou. Mám priateľku v Novej Kaledónii, je to matka rodiny, pripravovala sa na vyliatie Ducha Svätého počas siedmich týždňov. Prišiel deň, keď sa modlitebná skupina mala večer zísť. Liliana sa zobudila ráno o piatej a sa cítila zaplavená veľkou láskou a silnou radosťou. Hovorila mi, že to bolo, akoby v tejto chvíli jej Ježiš povedal: „Liliana, ľúbim ťa, milujem ťa.“ A ona na to nahlas odpovedala: „Ja ťa tiež milujem.“ Na to sa zobudil jej manžel, čudoval sa a pýtal sa jej: „S kým to hovoríš?“ Skúsenosť vyliatia Božej lásky sa môže diať kedykoľvek, keď je človek pripravený ju prijať. V Afrike hovoria v jednej krajine namiesto slov „vyliatie Ducha Svätého“ „modlitba, ktorá nás robí zamilovanými.“

Hnací motor evanjelizácie

Jedným z výsledkov tohto daru lásky je túžba

hovorí o Ježišovi, evanjelizovať. „Lebo nás ženie Kristova láska“ hovorí sv. Pavol. Najmä v období po krste v Duchu Svätom, keď zážitok bol silný, niektorí ľudia sú v nebezpečenstve byť trochu blázni. Táto nová duchovná radosť ich ženie do preháňania v ich duchovnom živote a sú fanaticí vo viere. Pre ľudí, ktorí s nimi žijú, to môže byť otravné. V tejto fáze je dobré mať vedľa seba niekoho, kto má nejakú duchovnú skúsenosť, aby nás viedol. Napriek tomu Kristova láska v srdci je sila pre evanjelizáciu!

Na ostrove Abemama 25 ročný muž Tawaia utiekol po druhýkrát z väzenia. V noci šiel na našu misijnú stanicu a prosil našich mladých MSC bratov, aby mu pomohli. Bolo im ho ľúto, prepílili putá a dali ho do opustenej miestnosti. Na druhý deň po jeho úteku som zažil šok, keď som ho našiel v sklade. Počas noci išiel do svojej dediny, kde ho niektorí ľudia videli. To bol dôvod, prečo som musel ísť a povedať to na políciu. Bolo to 1. januára. Išiel som na motorke do dediny, kde bola policajná stanica a našiel som tam dvoch policajtov, ktorí boli ešte opití po silvestrovskej oslave. Tretí policajt, člen charismatickej obnovy, bol v kostole. „Modlím sa za jeho obrátenie,“ povedal. Prišiel s tromi silnými mužmi na misijnú stanicu. Spolu s niektorými členmi modlitebnej skupiny sme sa zišli spolu s Tawaiom vo veľkej miestnosti fary. Všetci sme sedeli v kruhu na podlahe a spievali pieseň k Duchu Svätému. Potom niekto povedal: „Tawaia, odpúšťam ti, že si mi ukradol hodinky.“ On začal plakať a chcel ísť na spoveď. Potom sme sa všetci spoločne za neho modlili vkladáním rúk. Policajt pritom povedal: „Pane, modlím sa za tohto mladého muža, ktorého som prišiel zatknúť. Požehnaj ho. Naplň ho Duchom Svätým, aby mu dal silu, keď bude na hlavnom ostrove súdený a odsúdený do väzenia...“ Potom sme sa všetci spolu naobedovali. Keď odišli, policajt povedal: „Tawaia, už ťa nemôžem dať do väzenia na tomto ostrove, pretože si poškodil mreže, keď si utiekol. Ale pretože si teraz môj brat v Ježišovi, verím ti. Zostaneš s mojou rodinou, kým nepríde veľká loď. Potom ťa pošlem na políciu do hlavného mesta na hlavnom ostrove.“ Do toho dňa obaja chodili každé ráno na hodinu do kostola modliť sa.

PRÍPRAVA NA MODLITBU VYLIATIA DUCHA SVÄTÉHO

V Katolíckej charismatickej obnove po celom svete modlitbové skupiny pripravujú nových členov na modlitbu vylitia Ducha Svätého. Najčastejšie organizujú semináre, ktoré môžu trvať viac týždňov, aby účastník bol na to pripravený. V dokumente „Prípravné stretnutie seminára Obnovy v Duchu Svätom“ je vysvetlené, že „cieľom seminára je dospieť k hlbšiemu kresťanskému životu v nádeji, že nám ho Boh sám skrze Ducha Svätého daruje a účastníci zakúsia Jeho mocné vylitie vo svojich životoch.“ Seminár má pripraviť ľudí, aby zakúsili mocné vylitie Ducha Svätého vo svojich životoch, Duch Svätý nám nie je daný iba preto, aby sme si užívali modlitbu, ale aby bol s nami a pracoval skrze nás v našom každodennom živote, v nádeji, že nám to Boh sám skrze Ducha Svätého daruje. Dve dôležitejšie veci ako pomôcť ľuďom otvoriť svoje srdce Duchu Svätému je pomôcť im rásť v túžbe po tejto milosti a pripraviť ich odovzdať celý svoj život Pánovi.

Sv. Ján píše: „V posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a hlasno zvolal: „Ak je niekto smädny a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“ Ježiš volal nahlas. To znamená, že mal niečo veľmi dôležité. Aby niekto mohol prijať prúdy živej vody od Ducha Svätého, musí byť smädny po Bohu. Počas prípravy seminára o krste v Duchu Svätom môžeme naučiť ľudí veľa rôznych vecí, pomôcť im, aby sa dobre vyspovedali, modlil sa za vnútorné uzdravenie, učil ich o Duchu Svätom. To všetko je veľmi dobré, ale oveľa dôležitejšie, než to všetko je, aby boli smädni po Duchu Svätom. Ako? Ľudia majú v prvom rade poznať Ježišove prisľúbenia, čo môžu vo viere očakávať. Túžba po niečom krásnom prichádza iba vtedy, keď o tom počujeme. Preto je veľmi dôležité Slovo Božie. Na Kiribati všetci tí, ktorí chodili na seminár o Duchu Svätom, prisľúbili, že sa budú denne 15 minút venovať osobnej meditácii. Na každý deň dostali krátky text zo Sv. písma v súvislosti k nejakej téme: v prvom týždni išlo o Božiu lásku, potom o Ježišove prisľúbenia ohľadom Ducha Svätého, atď. Božie slovo sa stáva čoraz viac živým.

*V Afrike hovoria
v jednej krajine namiesto slov
„vylitie Ducha Svätého“
„modlitba, ktorá nás
robí zamilovanými.“*

Dôležitosť svedectva

Na Haiti majú príslovie: „Môžeš priviesť osla ku rieke, ale nemôžeš ho donútiť piť vodu.“ Jediný spôsob, ako urobiť, aby sa napil, je priviesť spolu s ním ďalšieho osla, ktorého môže vidieť piť a ktorý mu povie, aká dobrá je voda! Inými slovami: svedectvo ľudí, ktorí zažili túto milosť, spôsobí, že túžba v iných, aby dostali rovnakú milosť, porastie. V Nemecku na univerzite v Paderborne učil jeden veľmi známy teológ, kňaz Heribert Mühlen. Napísal viacero kníh o Duchu Svätom, o Trojici. Na Druhom vatikánskom koncile bol odborník na Ducha Svätého. Ale nevedel o krste v Duchu Svätom, a tak nemohol po ňom túžiť. Raz prišli k nemu niektorí z jeho žiakov a hovorili o Duchu Svätom, o spôsobe, akým ho zažili. Profesor začal byť zvedavý a kúsok po kúsku jeho túžba po rovnakom zážitku milosti rástla. Jedného dňa požiadal študentov, aby sa nad ním pomodlili a dostal silné vyliatie Ducha Svätého. Neskôr po tomto povedal: „Až teraz chápem to, čo som v mojich knihách

napísal o Duchu Svätom.“ Všetko, čo predtým napísal, bola pravda, bol to dobrý teológ. Ale s novým príchodom Ducha Svätého všetko pochopil v novom svetle.

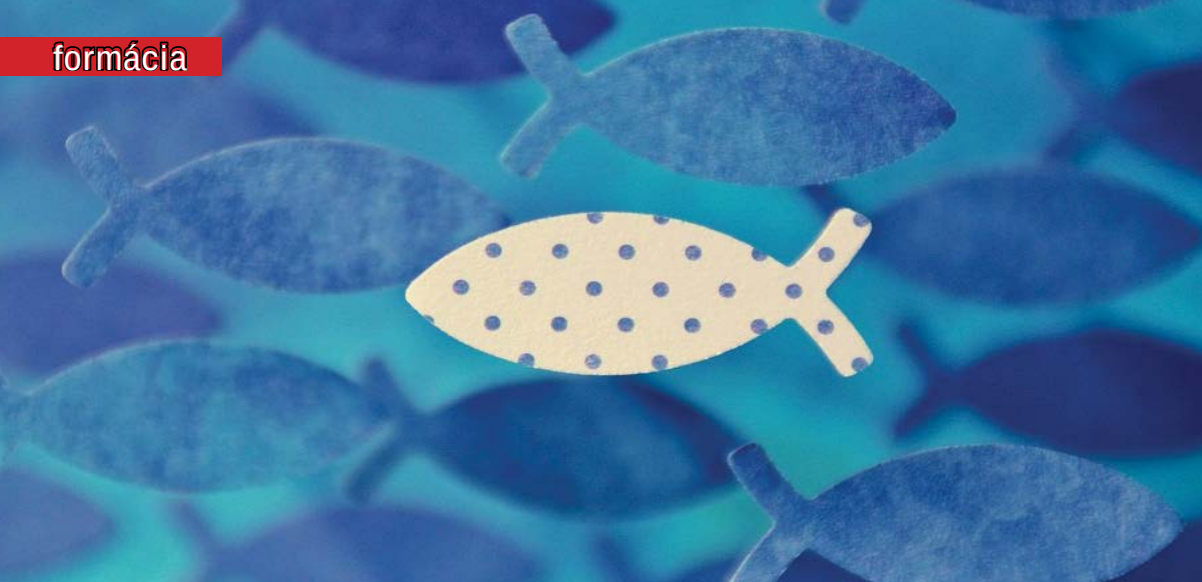
Túžba rastie, keď ľudia počujú svedectvá a keď majú k dispozícii dobré materiály, svedectvá, knihy o Duchu Svätom. Počas veľkého ekumenického charizmatického stretnutia si kardinál Bergoglio kľakol, aby ho požehnali asi dvadsiati prítomní protestantskí pastori. Existuje mnoho Duchom naplnených nekatolíkov, ktorí môžu s nami zdieľať mnoho milostí. Pápež František nemá strach a stretáva sa aj s turíčnymi protestantmi pravidelne, navštevuje ich alebo ich pozýva do Vatikánu. Na turíčnu konferenciu do Ameriky poslal video-správu a oni všetci sa potom za neho modlili v jazykoch. V júni 2014 sa stal prvým pápežom, ktorý oficiálne navštívil turíčnu cirkev v Taliansku.

POMÔČŤ ČLOVEKU ODOVZDAŤ SVOJ ŽIVOT JEŽIŠOVI

Druhým dôležitým aspektom prípravy na nové vyliatie Ducha Svätého je pripraviť osobu na prijatie Krista ako svojho Pána, čiže vedome mu odovzdať svoj život. To môže byť tesne predtým, ako sa nad ním budú modliť. Jeden zo symbolov Ducha Svätého je holubica. Nemáme žiadnu moc nad holubicou: má slobodu priblížiť sa alebo odletieť. Podobne je to aj s Bohom: nemáme žiadnu moc nad Ním a nemôžeme mu prikázať, aby urobil to či ono. Holubice sú na niektorých turistických miestach zvyknuté prichádzať veľmi blízko, aby mohli byť kŕmené: môžete mať kúsok chleba v ruke, natiahnuť ju a čakať až holubica príde a vezme si to. Používam to ako prirovnanie, ako prilákať Ducha Svätého. Otvoriť pred Bohom celý náš život a povedať: „Vezmi si ho, je tvoj. Som tvoj.“ Podobne ako Panna Mária, Duch Svätý prišiel, keď povedala: „Áno, som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.“ Je dôležité pomôcť ľuďom prekonať strach z Boha. Mnohí z nich majú podvedome veľmi zlú predstavu o Bohu a boja sa, že ak by mu odovzdali svoj život, na ďalší deň by im poslal kríž, chorobu alebo niečo veľmi ťažké.

Prvý krok je priznanie svojej bezmocnosti. Ježiš nám odhalil, že táto pravda sa týka nás všetkých: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Bez priznania tejto pravdy človek nehľadá viac, stačí mu to, čo má, ako žije. Druhý krok znie: „Dospeli sme k viere, že len Sila väčšia ako naša obnoví naše duševné zdravie.“ Toto je presne to, čo sa má diať počas prípravy na krst v Duchu Svätom: rásť vo viere,

že Sila väčšia ako naša existuje, Duch Svätý. Tretí dôležitý krok odovzdať svoju vôľu a svoj život do starostlivosti Boha, zveriť mu problém. To by sa malo diať pri sviatosti krstu. Odvtedy naše životy patria Bohu, ale On chce, aby sme s tým slobodne súhlasili.

Teema

35-ročný otec piatich detí ma prosil o pomoc: Všetko, čo mal minul na alkohol. Jeho rodina bola preto vo veľkej núdzi, ale on si nevedel pomôcť. Navrhol som mu, nech si kľakne a zo srdca Pánovi niečo povie. Dodnes si pamätám jeho slová: „Pane, môj život je ničotný, je to samé zlyhanie. Môžeš si ho vziať. Urob so mnou, čo chceš, ale príď mi na pomoc.“ Potom som mu položil ruky na hlavu, povedal pár slov a dal som mu požehnanie. Nevedel som, že Teema mal na celom chrbte kožnú chorobu. Na druhý deň si uvedomil, že choroba spontánne zmizla. Dokonca aj susedia si to všimli a pýtali sa ho, aký zázračný liečebný prostriedok použil. Vtedy prvý raz zvestoval dobrú zvesť: „Bol to Pán.“ Odvtedy už po celý život nevypil ani kvapku alkoholu. Jediný raz bol v pokušení, keď na neho volalo niekoľko opilcov sediacich pod stromom, aby sa k nim pripojil. Neskôr mi prezradil, ako utekal do kostola so žiadosťou: „Pane, nenechaj ma padnúť.“ Teema bol nielen uzdravený, ale zistil, že dostal aj dar uzdravovania. Navštívil niekoľko ostrovov, aby podal svedectvo o svojom obrátení. Na ostrove Aranuka sa modlil za človeka, ktorý bol šesť rokov ochrnutý. Keď sa Teema nad ním modlil, chorý pocítil, že jeho nohy dostali silu. Nemal však odvahy vstať pred všetkými, a tak sa nechal zase odviezť

domov a postavil sa až doma. Teema zomrel, keď som už nepôsobil na Kiribati. Na jeho pohreb prišlo toľko ľudí, ako zvyčajne chodí iba na pohreb zosnulého kňaza.

Mnoho vyliatí Ducha Svätého

Krst v Duchu Svätom nie je len jednorazová skúsenosť. V každej novej situácii potrebujeme novú milosť. Sv. Lukáš opisuje udalosti z Turíc, v druhej kapitole Skutkov apoštolov symbolom príchodu Ducha Svätého boli ohnivé jazyky a prudký vietor, o dve kapitoly neskôr zemetrasenie. V živote kresťana je zvyčajne jedna silná a dôležitá skúsenosť z vyliatia Ducha, akýsi prelom k hlbšiemu duchovnému životu, ale môže tam byť toho aj viac.

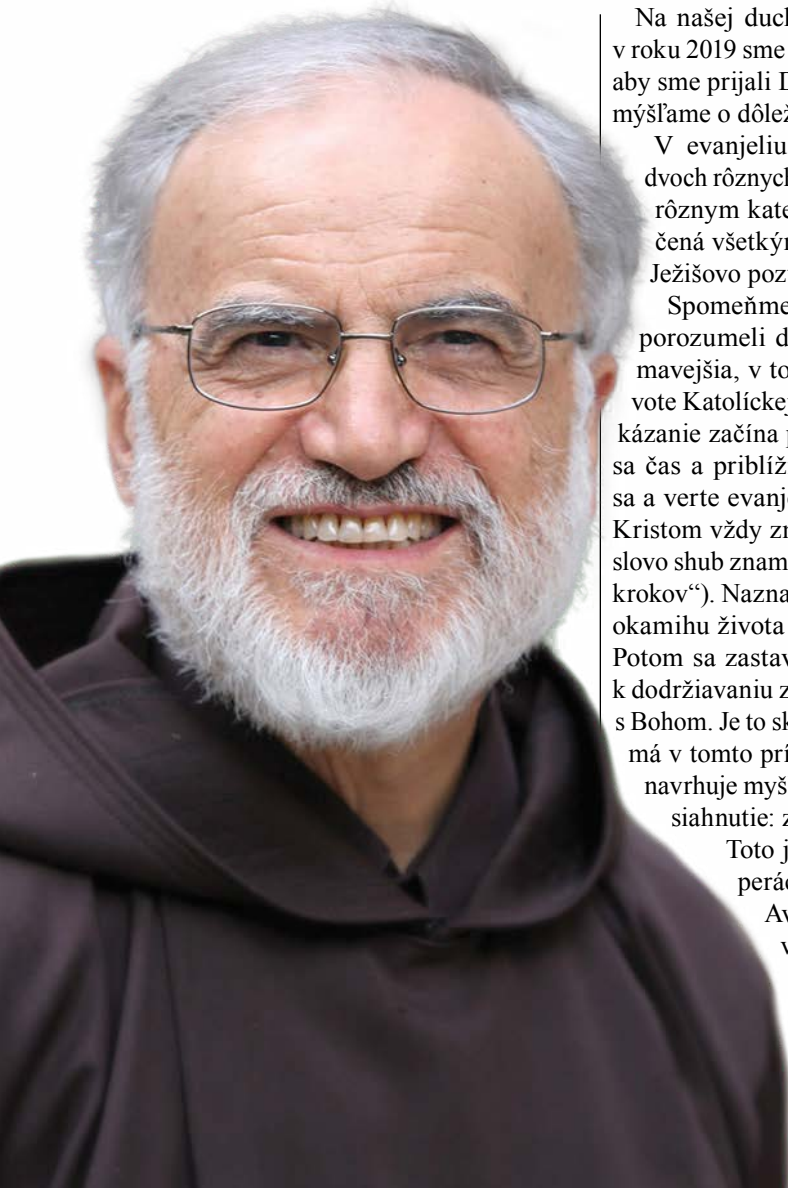
V duchovnom živote neexistujú žiadne skratky. Krst v Duchu Svätom sú dvere na novú úroveň uvedomenia si, že Ježiš je živý. Po zážitku Božej lásky každý by chcel cítiť toto svetlo a radosť navždy. Ale to sa nestane. Táto milosť nie je daná, aby sme vždy mali silné pocity, ale k posilneniu našej viery na ceste k svätosti, čo nie je jednoduchá cesta. náš život je proces k duchovnej zrelosti, a preto naša láska bude skúšaná tiež prostredníctvom sucha v modlitbovom živote. Pán sa nás potom opýta: „Miluješ ma aj vtedy, keď ti nedávam dar pocitu mojej prítomnosti? Hľadáš mňa alebo iba môj dar duchovnej radosti?“ Ale niekto, kto zažil Pánovu dobrotu, nikdy nezabudne na tú milosť a vie: „Strel som sa so živým Bohom.“

P. Jozef Hegglin MSC

Z prednášky - Vigília Turíc vo Farskom kostole svätého Gorazda v Nitre

VRÁTIŤ MOC BOHU!

Turíce 2019 Svätý Otec František aj P. Raniero Cantalamessa O.F.M Cap., cirkevný asistent CHARIS, považujú za prelomové pre Cirkev aj Katolícku charizmatickú obnovu. Medzinárodná služba Katolíckej charizmatickej obnovy uverejňovala mesačne počas príprav na tieto Turíce duchovné príhovory P. Raniera Cantalamessu, vyzývajúce spoločenstvá k modlitbám. Prinášame jeden z nich so stále aktuálnou témou.

Na našej duchovnej ceste prípravy na Turíce v roku 2019 sme premýšľali o dôležitosti modlitby, aby sme prijali Ducha Svätého. V tejto úvahe rozmyšľame o dôležitosti premeny.

V evanjeliu slovo „obrátenie“ prichádza v dvoch rôznych kontextoch a je adresované dvom rôznym kategóriám poslucháčov. Prvá je určená všetkým, druhá pre tých, ktorí už prijali Ježišovo pozvanie a boli s Ním nejaký čas.

Spomeňme prvú kategóriu, aby sme lepšie porozumeli druhej, ktorá je pre nás najzaujímavejšia, v tomto prechodnom momente v živote Katolíckej charizmatickej obnovy. Ježišovo kázanie začína programovými slovami: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajaňte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15). Obrátenie pred Kristom vždy znamenalo „odbočenie“ (hebrejské slovo shub znamená „obrátenie kurzu, opakovanie krokov“). Naznačuje akt niekoho, kto si v určitom okamihu života uvedomuje, že je „mimo cesty“. Potom sa zastaví, má nápad, rozhodol sa vrátiť k dodržiavaniu zákona a znovu vstúpiť do zmluvy s Bohom. Je to skutočná „zmena smeru“. Obrátenie má v tomto prípade zásadne morálny význam a navrhuje myšlienku niečoho bolestivého na dosiahnutie: zmenu zvykov.

Toto je zvyčajný význam obrátenia na perách prorokov, až po Jána Krstiteľa.

Avšak na Ježišových perách sa tento význam mení. Nie preto, že by rád menil význam slov, ale pretože sa jeho príchodom veci zmenili. „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo!“ Obrátenie neznamena návrat k starej zmluve a dodržiavaniu zákona, ale skôr znamená skok vpred a

vstup do kráľovstva, chopiť sa spásy, ktorá prišla k ľuďom slobodne, prostredníctvom Božej slobodnej a zvrchovanej rozhodnosti. Obrátenie a spása si vymenili miesta. Nie je to tak, že prvé je obrátenie a potom, ako jej dôsledok, spása; ale naopak: prvá je spása, potom ako jej požiadavka, obrátenie. Nie: „Obráťte sa a kráľovstvo príde medzi vás, príde Mesiáš“, ako hovorili poslední proroci, ale radšej: „Kajajte sa, pretože prišlo kráľovstvo, je medzi vami.“ Obrátiť sa znamená prijať rozhodnutie, ktoré zachráni, „rozhodnutie hodiny“, ako to opisujú podobenstvá. „Kajajte sa a verte“ neznamenajú dve rôzne a následné veci, ale to isté základné konanie: obráťte sa, to znamená verte! Dostaňte sa k obráteniu vierou! To všetko si vyžaduje skutočné „obrátenie“, hlbokú zmenu v spôsobe, akým chápeme naše vzťahy s Bohom. Vyžaduje si to prejsť od predstavy o Bohu, ktorý žiada, ktorý rozkazuje, ktorý vystriha, na predstavu o Bohu, ktorý prichádza s plnými rukami, aby nám dal všetko. Je to obrátenie zo „zákona“ na „milosť“, ktorá bola taká milá (drahá) svätému Pavlovi.

Počúvajte teraz druhý kontext, v ktorom v evanjeliu hovoríme o obrátení. V tú hodinu pristúpili k Ježišovi učeníci a pýtali sa: „Kto je podľa teba najväčší v nebeskom kráľovstve?“ On zavolať k sebe dieťa, postavil ho medzi nich a povedal: „Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva. Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve“ (Mt 18,1-4). Tentokrát áno, obrátenie znamená návrat, dokonca do času, keď si bol dieťa! Toto je obrátenie tých, ktorí už vstúpili do kráľovstva, verili v evanjelium, sú už dlho v službe Kristovi. Je to naše obrátenie, my, ktorí sme už roky, možno od začiatku v charizmatickej obnove!

Čo sa stalo s apoštolmi?

O čo ide v tej debate, že kto je najväčší? Že najväčším záujmom už nie je kráľovstvo, ale jeho miesto v ňom. Každý z nich mal nejaký nárok, ktorým sa snažil byť najväčší: Petrovi bolo prisľúbené prvenstvo, Judáš bol pokladník, Matúš mohol povedať, že zanechal viac ako ostatní, Ondrej, že on bol prvý, kto ho nasledoval, Jakub a Ján boli s ním na hore Tábor... Plody tejto situácie sú zrejmé: súperenie, podozrievanie, konfrontácia,

frustrácia. Návrat detí pre apoštolov znamenal návrat k tomu, čím boli v čase volania na brehu jazera alebo pri daňovom stánku: nenároční, bez titulov, bez porovnávania medzi nimi, bez závidosti, bez súperenia. Bohatí len v zaslúbení („urobím z vás rybárov ľudí“) a v prítomnosti, Ježišovi vlastnej. Vrátiť sa do doby, keď boli ešte spoločníkmi dobrodružstva, nie konkurentmi na prvom mieste. Aj pre nás znamená návrat späť k deťom, návrat do okamihu, keď sme najprv zažili osobnú skúsenosť s Duchom Svätým a objavili, čo to znamená žiť v Pánovom kráľovstve. Keď sme povedali: „Ježiš je dosť!“ A uverili sme tomu.

Som zasiahnutý príkladom apoštola Pavla opísaného v Liste Filipanom. Keď objavil Ježiša ako svojho Pána, považoval všetku svoju slávnú minulosť za stratu, iba za odpadky, aby získal Krista a postavil spravodlivosť odvodenú z viery v neho. Ale o niečo neskôr príde s týmto vyhlásením: „Bratia, ja si nenamýšľam, že som sa už zmocnil. Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predom mnou“ (Flp 3, 13). Aká minulosť? Už nie farizej, ale apoštol. Vycítil nebezpečenstvo, že sa ocitne s novým „ziskom“, novou „vlastnou spravodlivosťou“, ktorá vyplýva z toho, čo urobil v službe Kristovi. Všetko toto rozhodnutie vynuluje: „Zabudnem na minulosť, nakloním sa k budúcnosti.“

Ako to, že nevidíme vzácnu lekciiu pre Katolícku charizmatickú obnovu?

Jedným z mnohých sloganov, ktoré sa v prvých rokoch Obnovy širili - akýsi bojový výkrik - bolo: „Vrátiť moc Bohu!“ Možno to bolo inšpirované veršom Žalmu 68, 35 „Uznajte Božiu moc. Nad Izraelom jeho veleba a jeho moc až nad oblaky.“ Dlhो som tieto slová považoval za najlepší spôsob, ako opísať novosť charizmatickej obnovy. Rozdiel je v tom, že kedysi som si myslel, že výkrik bol adresovaný zvyšku Cirkvi a my sme boli tí, ktorí boli zodpovední za to, aby sa to ozvalo; teraz si myslím, že je adresovaný nám, ktorí si možno bez toho, aby si to uvedomili, čiastočne privlastnili moc, ktorá patrí Bohu.

Vzhľadom na nový reštart prúdu milosti charizmatickej obnovy je potrebné „vyprázdniť vrecká“, aby sme sa znovu nastavili, aby sme zopakova-

li s hlbokým presvedčením slová, ktoré navrhol sám Ježiš: „Sme neužitoční sluhovia; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť“ (Lk 17,10). Urobme vlastný apoštolský zámer: „Zabudnem na minulosť, nakloním sa k budúcnosti.“ Napodobujeme „dvadsaťštyri starších“ z Apokalypsy, ktorí "hodia svoje vence na trón" a zvestujú: „Hoden si, Pane a Bože náš, prijať slávu, česť a moc..." (Zj 4,10-11). Božie slovo adresované Izaiášovi je vždy podstatné: „Hľa, ja robím čosi nové, teraz to klíči, nebadáte?

Áno, urobím cestu na púšti a rieky na pustatine" (Iz 43, 19). Sme blahoslavení, ak dovolíme Bohu, aby urobil novú vec, ktorú má na mysli práve teraz pre nás a pre Cirkev.

Môj návrh na reťaz modlitby: opakovať niekoľkokrát počas dňa jednu z výziev, adresovaných Duchu Svätému v súvislosti s Turícami, každý ten, ktorý cíti, že viac reaguje na jeho potrebu:

Umy to, čo je poškvrnené. Pokrop, čo je suché. Uzdrav to, čo je zranené. Ohni to, čo je neohybné. Posilni to, čo je slabé. Oplyvni, čo je bludné.

*P. Raniero Cantalamessa O.F.M Cap.
Cirkevný asistent CHARIS*

Konferencia KCHO

zamyslenie

Tomu, kto sa zúčastnil po roku 1989 na nejakej charismatickej konferencii alebo na väčšom modlitbovom zhromaždení či už v Čechách alebo u nás na Slovensku, sa určite vryl do srdca citát zo Skutkov apoštolov: „*Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách.*“ (Sk 2, 42). Na konferenciách zaujalo množstvo ľudí hľadajúcich zážitok Božej existencie v Cirkvi, ktorej boli súčasťou a ktorá sa po roku 1989 mohla začať prejavovať vo väčšej slobode a rozmanitosti. Zaujalo vyučovanie a kázanie, ale aj spontánna hudba – a čo je najdôle-

žitejšie, ako sa vyjadril jeden vtedajší konvertita, keď sa vrátil z konferencie: „Chalani, Duch Svätý je skutočný! Ja som to videl!“ A ako potom iný z jeho malého spoločenstva konvertitov povedal: „Odvtedy akoby niečo viselo vo vzduchu.“ A ako pokračoval ďalej, to očakávanie čohosi, čo viselo vo vzduchu, viedlo napokon k prežitiu naplnenia Duchom Svätým, prejavu sa charizmom a k záujmu svedčiť iným. Zvlášť. Akoby dnes tento dar, kôli ktorému nadšenci často s prekonávaním veľkých prekážok organizovali konferencie, stratil svoj lesk.

Dušan Lukáč na Konferencii KCHO 2018 v Nitre.

Pamätám si rovnako aj na to, ako som kedysi v tých časoch hltal malé brožúrky o viere v Ježiša (najviac mi z čias začiatkov utkvrel Romano Guardini: O vzkriesení tela a J. Ch. Korec: Ježiš zďaleka a zblízka). Dnes sa regále v kníhkupectvách prehýbajú, no akoby málokto videl poklad v tých malých, lacných veciach. Božie kráľovstvo je ako horčičné zrnko... Alebo ako mi rozprával priateľ v kňazskom seminári, ako po čítaní knihy Nový kvas (autor Giovanni Albanese) prežil vylitie Ducha Svätého a začal hovoriť jazykmi – a ani nerozumel dobre, čo sa s ním deje. Alebo, ako rozprával jeden salezián, ktorý bol na misiách na Sibíri, ako stretol človeka, ktorý bol katolíkom, mal 50 rokov a prvýkrát vo svojom živote videl kňaza a plakal od dojatia. Dnes všetky tieto veci akoby stratili lesk. Čím je to?

V tých časoch konferencie (ale aj knihy a život v Cirkvi vôbec) boli živé nielen nadšením organizátorov, ale aj hladom ľudí poznať, že Boh je naozaj živý a že je úžasné prežiť to v spoločenstve rovnako zmýšľajúcich ľudí. Odvtedy sa už mnohé veci stali samozrejmosťou – množstvo podujatí ponúkajúcich dobré chvály, rôzne témy, rôznych kazateľov. Ľudia si môžu vybrať (ako raz necitlivo povedal jeden môj známy: „Ten tu už bol. Naňho ľudia nie sú zvedaví.“). A to bude asi jeden z problémov. Akoby sme hľadali stále niečo nové, čo tu ešte nebolo. Stále vystúpi do popredia nejaká nová téma. To napokon ukazuje, prečo tie podujatia nemajú uspokojivý dosah na každodenný život Cirkvi. Akoby "bežná" pastoračia bola pre starších ľudí, mladí a "zbehlí" potrebujú niečo viac. Ako raz poznamenal John Wimber, keď stretol nejakých manželov, ktorí sa vrátili z konferencie viery. Keď sa ich opýtal, ako bolo, povedali, že dobre, ale že to už počuli, nič nové, také duchovné mlieko, žiadne mäso. Vtedy John zachytil, ako mu Duch Svätý hovorí: „John, mäso je na ulici.“ Áno. "Mäso" je na ulici. Je to pevný pokrm pre zreých. Zrelosť sa ale nemusí prejavovať v nárokoch na kvalitné podujatia. Je to skôr naša ochota preniesť život viery do každodennej reality. Sú to ľudia, ktorí čakajú na spásu. Je tu Cirkev, ktorá nosí v sebe tú prítomnosť Ducha Svätého, ktorý zjavuje, že Ježiš je živý (Jn 16, 8-11).

A to je aj dôležité vo vnímaní konferencie. Nehľadáme niečo nové. Nehodnotíme podľa toho, kto tam účinkuje, alebo o akej téme sa bude hovoriť. Ježiš nás povolal do svojej Cirkvi, zoslal nám od Otca Ducha Svätého a túži, aby sme sa s ním stretávali každý deň. V súkromí, ale aj na lámaní chleba, vyučovaní a bratskom spoločenstve. Konferencia nás má naštartovať, obnoviť, vzbudiť záujem, ale aj očakávanie. Nie očakávanie na ďalšie podujatie alebo konferenciu, ale na naplnenie prisľúbení v našom každodennom živote. V osobnom, ale aj v miestnej Cirkvi a spoločenstve. A napokon v tom otvorení sa pre videnie toho, čo vidí Duch Svätý – to "mäso na ulici", tú pevnú stravu služby blížnemu. Potom to, čo robíme ako veriaci, dostane znovu lesk.

Dušan Lukáč
Foto: archív

Dôvera v Pána, ale aj navzájom

Modlitbové spoločenstvo, ktoré sa už 25 rokov modlí za chorých a trpiacich, sa stretáva od roku 1994, najskôr v rodinách a od roku 2004 sa každé dva týždne modlí v Pastoračnom centre vo farnosti Klokočina v Nitre. Animátormi spoločenstva sú manželia Jozef a Mária Bridoví.

Často vás ako manželov vidno ako slúžite, snád' pri každej akcii KCHO, ale aj vo farnosti. Dá sa zvládnuť rodina a takéto nasadenie?

Jozef a Mária: Keďže spoločenstvo vnímame ako súčasť a potrebu nášho kresťanského, rodinného a manželského života, preto radi pomáhame a slúžime pre potreby farnosti a akcií KCHO, nakoľko naše deti sú už dospelé a majú svoje rodiny. Vnámame to ako službu na oslavu Boha a s Jeho pomocou sa to dá zvládnuť. Naše spoločenstvo má sedem členov. Členovia spoločenstva slúžia modlitbou príhovoru.

Ako Duch Svätý koná vo vašom spoločenstve?

Jozef a Mária: Ako spoločenstvo máme viac svedectiev z modlitieb príhovoru a z vyliatia Ducha. Duch Svätý nás spája v jednote, obdarí nás radosťou. Stáva sa nám, že po dlhšom čase nás pristavia ľudia, za ktorých sme sa modlili a poďakujú za zmenu života vplyvom Ducha Svätého.

Čo pre Teba znamená spoločenstvo?

Anička: Radosť. Spoločné chvíle so sestrami a bratmi na modlitbách pred Pánom, kde mu ďakujeme, chválime a oslavujeme ho za všetky dobrodenia, ktoré koná v našich životoch. Rozhovory, ako Ježiš koná v nás skrze Ducha Svätého, ktorý nás uschopňuje byť Jeho svedkami. Služba modlitby príhovoru za chorých.

Marta: Spoločenstvo - pre mňa bratia a sestry rovnakého zmýšľania t.j. modliť sa a prosiť hlavne za druhých. Je to veľký dar i pocit radosti v srdci. Sú tam chvály a ďakovanie za milosti, ktorými nás obdarúva každého zvlášť. Tešiť sa, že Pán Ježiš sa nám dáva viacej spoznávať cez prosby, ktoré spolu predkladáme. Svetlo Ducha Svätého, ktorý v nás žiari radosťou, keď cítime Božiu prítomnosť.

Betka: Spoločenstvo nás spája a som rada, že mám okolo seba veriacich, s ktorými môžem zdieľať starosti aj radosti, spoločne chváliť a ďakovať za milosti. Som rada, že môžem čerpať nové poznatky, ktoré ma upevňujú vo vzťahu s Bohom.

Zdenka: Spoločenstvo je pre mňa stretnutie s Pánom a s ľuďmi, s ktorými môžem zdieľať radosti, bolesti i starosti. Takto si vzájomne pomáhame.

Peter a Jarka: Spoločenstvo je pre nás možnosť stretať sa s bratmi a sestrami na chvále a oslave Pána a pod vedením Ducha Svätého vyprosovať potrebné milosti a dary pre nás a pre iných.

Jozef a Mária: Spoločenstvo je pre nás čas strávený s Pánom a s ľuďmi rovnakého zmýšľania, kedy spoločne chválime a ďakujeme nášmu nebeskému Otcovi za všetky dobrodenia a milosti, ktorými nás denne dobrotivý Pán obdarúva a zároveň požívame Ducha Svätého do našich každodenných povinností.

Na čo je dôležité dávať pozor, aby spoločenstvo dokázalo existovať dlhodobo?

Jozef a Mária: Za dôležité považujeme vytrvalosť, vernosť a dôveru v Pána, ale aj navzájom. Byť vytrvalí, trpezliví aj v skúškach, snažiť sa žiť v Božej prítomnosti a spoznávať aj jeho vôľu.

-aj-

„Kristus žije“

„On je našou nádejou i tou najkrajšou mladostou tohto sveta.“ Týmito slovami začína pápež František svoju posynodálnu apoštolskú exhortáciu *Christus vivit*. Text inšpirovaný minuloročnou synodou o „mladých, viere a rozlišovaní povolania“. Prvé slová, s ktorými sa chcem obrátiť na každého mladého kresťana, sú: On žije a chce, aby si bol živý!

Ježiš Kristus vždy mladý. On je našou nádejou i tou najkrajšou mladostou tohto sveta. Všetko, čoho sa On dotkne, sa stáva mladým, stáva sa novým, naplňa sa životom.

«Prosme [Pána], aby oslobodil [Cirkev] aj od pokušenia: nazdávať sa, že bude mladou tým, že sa poddá všetkému, čo jej ponúka svet, nazdávať sa, že sa obnoví tým, že bude svoje poslanstvo ukrývať a bude sa pripodobňovať druhým. Nie. Je mladá vtedy, keď je sebou samou, keď každý deň prijíma vždy novú silu Božieho slova, Eucharistie, Kristovej prítomnosti a moci jeho Ducha» «Byť mladými neznamená len vyhľadávať chvíľkové potešenia a povrchné úspechy. Pre to, aby mladost

uskutočnila svoj cieľ v priebehu života, musí byť časom veľkodušného darovania sa, úprimnej obety» Pápež mladým ohlasuje tri veľké pravdy: „Boh ťa miluje, nikdy o tom nepochybuj“ Vysvetľuje, že pamäť nebeského Otca „nie je ako nejaký harddisk, ktorý zapisuje a archivuje všetky naše dáta. Jeho pamäť je nežným srdcom súcitu, ktoré sa raduje z definitívneho vymazania každej našej stopy zla... Pretože ťa miluje“. Druhou pravdou je spása v Ježišovi Kristovi: „Kristus ťa zachraňuje“. A napokon tretia veľká pravda znie: „On žije!“ «Treba to mať na pamäti... pretože nám hrozí, že Krista budeme brať len ako dobrý príklad minulosti, ako nejakú spomienku, ako niekoho, kto nás zachránil pred dvetisíc rokmi. Toto by nám neslúžilo na nič, zanechalo by nás to rovnakými, akými sme boli predtým, nevyslobodilo by nás to»

«Drahí mladí, nedovoľte, aby využívali vašu mladost' na propagovanie povrchného života, ktorý si zamieňa krásu s vonkajším výzorom».

Modlitba s vierou

Niekedy aj nám, ktorí sa modlíme za iných, akoby ubúdalo viery, uvedomila som si to aj na týchto dvoch skúsenostiach – modlitbách za dar dieťaťa.

O modlitbu poprosil mladý manželský pár, túžiaci po deťoch. Začali sme sa nadšene modliť a prosiť Boha o dar dieťaťa. O mesiac prišli znovu a zistili sme, že manželka má zlé zdravotné výsledky, neumožňujúce mať dieťa, ale veď čo je to pre Pána. Modlili sme sa. O ďalší mesiac prišli a stav sa nezlepšil, vtedy už počas modlitby nastúpili pochybnosti. Čo ak má Boh pre nich čosi iné? O ďalší mesiac sme neverili, že prišli znovu, aj keď sa nič nezmenilo. Tak to pokračovalo pol roka. Keď prišli po x-týkrát, oznámili nám, že le-

kári zistili, že nielen ona, ale aj manžel nemôže mať deti, takže im dieťa môže dať jedine Boh. S obdivom som hľadala na ich vieru a po modlitbe povedala jedna z modliacich sa, že mala obraz a videla malé bábätko, akoby v košíku plávalo k nim po vode. Dlho váhala, kým to povedala. O mesiac neprišli, ani potom. Neskôr nám zavola-
li, že čakajú bábätko a každú chvíľu príde na svet.

Kamarátka sa deväť rokov liečila na neplodnosť, keď jej iná poradila, že bola na modlitbe

a hoci nemohla mať deti, Boh jej požehnal dve, tak nech poprosí aj ona o modlitbu. Modlili sme sa v spoločenstve o život a v istom momente som pocítila, ako mi Duch Boží naplnil srdce a akoby ma uistil, že nás vypočul. Neskôr som jednej z modliacich povedala o tom pocite, aj to, že si myslím, že ešte cez letné prázdniny otehotnie a poprosila som ju, aby to zatiaľ nikomu neveravela. Na druhý deň za mnou nadšene pribehla kamarátka, za ktorú sme sa modlili, a povedala: „Počula som, že si povedala, že cez prázdniny otehotniem.“ Preniklo ma čisté zúfalstvo. Čo keď som sa mýlila? Zrazu moja viera ochabla a naplnili ma pochybnosti. „Pane, to jej nemôžeš urobiť, prosím, daj jej to dieťaťko, a najlepšie cez prázdniny,“ prosíkala som od rána do večera, celé prázdniny a dokonca som obetovala ako pôst klobásky. Cez prázdniny som o nej nič nepo-

čuľa a desil ma okamih, keď týždeň pred koncom prázdnin nastúpime do práce. Hneď prvý deň sme mali spoločný obed, dúfala som, že ju nestretnem alebo aspoň budem sedieť ďaleko od nej. Zrazu vidím, ako ma s obrovským úsmevom zdraví a prisadá si ku mne. S nádejou sa pýtam: „Ako?“ Odpovedá veselo a presvedčivo: „Ešte nič, ale do konca prázdnin je ešte týždeň.“ Takú vieru by som chcela mať! Na jeseň mi oznámila, že čaká bábätko a otehotnela v ten posledný týždeň. Bohu vďaka! Asi ani ona sa viac netešila ako ja. Dnes už vodi do školy dvojičky. Pán jej dal viac než žiadala; chlapca aj dievčatko.

Niekedy sa máme čo učiť viere od tých, ktorí prídu na modlitbu a myslím si, že mnohokrát je ich viera taká milá Bohu, že urobí zázrak.

Andrea

Boží zámer je dokonalý, aj keď úplne odlišný od nášho

Raz mi kolegyňa povedala: „Pokojne môžeš tiež navrhnuť prednášku.“ Začala som nad tým uvažovať a v spojení s Bohom v modlitbe prišiel nápad. Na internáte sú grafičky, tanečnice, v rodine sú umelci, tak to spojme. Spýtala som sa jednej našej rodinnej umelkyne, či by mala záujem. Prekvapivo súhlasila a vedenie, aj keď nie veľmi nadšene, prednášku schválilo.

Deň Dé sa blížil a stále častejšie som počúvala, aká je to zbytočná prednáška aj názov "Umenie kedysi a dnes, umenie a Boh" je nelákavý. Študentky začali postupne účasť odmietať a videla som to ako super prepadák. V modlitbe som vravela Bohu: „Načo som v tejto práci, veď je to zbytočné, študentky drzé, bez záujmu, na krúžky nechodia, tak, Pane, pomôž, ak mám ísť touto cestou.“

Krátko pred prednáškou sa našlo pár študentiek, ktoré by prišli, dokonca jedna ochotná odovzdať umelkyni darček po prednáške. Pochopila som, že Boh nechcel vraviť o umení, ale konať zázraky. Prednáška začala modlitbou a veľa sa vravelo, ako Boh ku nám vraví cez umenie. Na druhý deň mi povedala študentka, ktorá mi na začiatku roka vravela, že veriaci nie je, že sa na prednáške prvýkrát modlila, Boh ju veľmi zaujal a konečne lepšie vie, kto je Boh. Prekvapivo to vravela študentka, ktorá dala umelkyni darček. Je krásne, že vo veciach, kde vidíme niečo jednoznačne, je Boží zámer dokonalý, aj keď úplne odlišný od nášho.

Prosím o modlitby za túto hľadajúcu študentku.

Kozovská

Otázky a odpovede

Je v poriadku, keď cvičíme pilates ako rehabilitáciu na odporúčenie lekára?

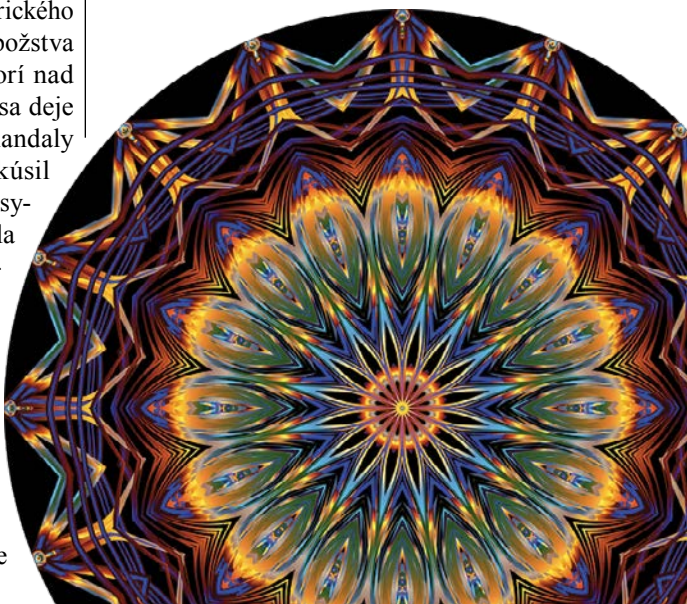
Pôvodne pilatesova metóda cvičenia, ktorú vymyslel Joseph Pilates ako systém rehabilitačného cvičenia na spevnenie chrbtice a celého tela, nie je z hľadiska kresťanského škodlivou metódou a nemôže človeku uškodiť. Niektorí sa však snažia túto metódu spojiť s východnými metódami cvičenia, hlavne s jógou (jógalates), tai-chi, chi-kung... a s prácou s tzv. energiami a v takom prípade je táto metóda pre kresťana neprijateľná.

Môžu byť mandaly aj kresťanské, ako to niektorí prezentujú?

Spojenie kresťanská mandala je protichodné samo osebe – spojuje nezlučiteľné. Slovo mandala pochádza zo sanskrtu a znamená kruh, oblúk, úplnosť, magický kruh. Predstavuje symbolické a magické znázornenie kozmických síl. Je to náboženský pojem, pochádzajúci z budhizmu a hinduizmu. Pôvodne je to rôznofarebný obraz z piesku, slúžiaci v týchto náboženstvách pri meditácii. Každá mandala je zasvätená nejakému božstvu, slúži ako náboženská relikvia, na ktorú meditujúci kladie pred toto božstvo obetné dary. V rituáli tantrického budhizmu je mandala považovaná za sídlo božstva a prostriedok jeho pôsobenia na tých, ktorí nad mandalou meditujú. Vytváranie mandaly sa deje podľa stanoveného rituálu. K objaveniu mandaly v Európe prispel K. G. Jung, ktorý sa pokúsil spojiť východné náboženstvo so západnou psychológiou. Mandala pre neho predstavovala praobraz dokonalého ega a zahŕňa v sebe vedomie aj podvedomie človeka a zrkadlí kolektívne nevedomie celého ľudstva. Dnes je vytváranie mandál súčasťou art terapie. Učenia hinduizmu a budhizmu sa snažia dosiahnuť osvietenia a vystúpiť z útrpného kruhu reinkarnácie do miesta dokonalej harmónie a krásy. Práve mandaly majú pomôcť oslobodiť sa od pozemských túžob a ľudského ega, ide o využitie sily v mandale

pomocou komunikácie s božstvom, ktoré je v nej ukryté. Vytváranie mandaly sa začalo používať tiež ako vstup do meditácie, ale nie v kresťanskom zmysle. Je to jedna z techník iniciácie, používaná v New Age k uvedeniu do okultných a ezoterických praktík. Ide o zákernú a mätúcu formu psychologizácie náboženstva. Tým sa ale nemení magický charakter mandaly. Mandalu používajú na západe rôzne ezoterické a okultné sekty, taktiež sa používa v kineziológii a v reiki. Grafická podoba mandaly nesúvisí s významom, ktorý sa im celkom ľubovoľne prikladá. Ako ornament sa mandala používa aj v dnešnom konzumnom svete. Preto sa s ňou stretáme aj v kresťanskom svete, je to však v priamom rozpore s kresťanskou vierou. Zvlášť nebezpečné je vovádzanie detí do tejto praxe pod rúškom tvorivosti a terapie. Používanie mandaly nekončí iba ako farebný obrázok, ale ako otváranie sa duchovnému zlu. Pre kresťana je to hriech modlárstva. Nesmieme si však myliť mandalu a kresťanskú ružicu – kruhové okno umiestnené nad vchodom gotických chrámov.

*Odpovedal
páter Vojtěch Kodet*

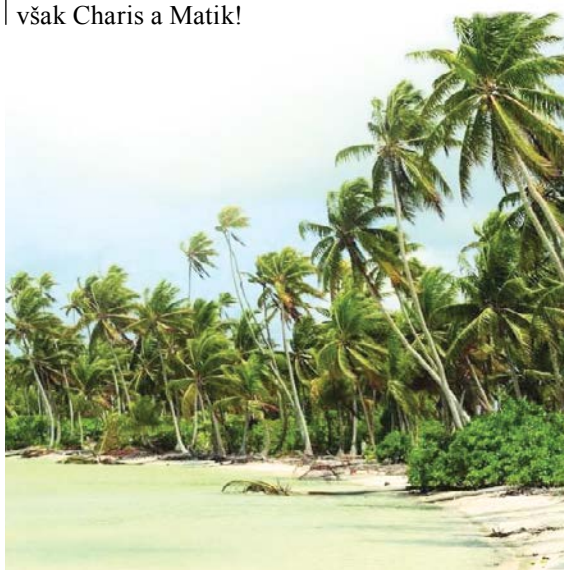

Beh okolo kostola

Mladý muž príde ku kňazovi a hovorí: „Prosím, otče, už nebudem chodiť do kostola!“ Kňaz sa pýta: „Áno? Môžete mi povedať prečo?“ Mladý muž odpovedá: „Otče, tu vidím ženu, ktorá zle hovorí o inej žene, obe hovoria o mužovi, ktorý zle prečítal čítanie, ďalší hovoria o rozdelenom, falošne spievajúcom zbore spevákov, iní o ľuďoch, ktorí si prezerajú svoje správy v mobile počas omše, nehovoriac o ich povýšeneckom a egoistickom správaní mimo kostola... Kňaz odpovedá: „Máte pravdu. Ale skôr, ako definitívne opustíte Cirkev, rád by som, aby ste mi urobili láskavosť: vezmite si pohár vody a trikrát s ním obíďte kostol bez toho, aby ste spadli alebo rozliali vodu v pohári. Potom môžete spokojne opustiť Cirkev.“ „To je jednoduché!“ zvolá mladý muž. Urobil tri kolá s pohárom vody, vrátil sa ku kňazovi a hovorí: „Hotovo, tu máte svoj pohár vody.“ Kňaz sa muža opýtal: „Keď ste obchádzali kostol s pohárom vody, všimli ste si, že by sa nejaká žena o iných zle vyjadrovala?“ „Nie,“ odpovedal. „Videli ste ľudí, ktorí sú ľahostajní voči ostatným v kostole, či v Cirkvi?“ pýta sa kňaz. „Nie.“ Kňaz pokračuje: „Pochopili ste, prečo ste si nič z toho nevšimli? Pretože ste sa sústredili na pohár vo svojich rukách, aby ste ho nerozbili a nevyliali z neho vodu. Viete... je to podobné aj v našich životoch. Keď sú naše srdcia zamerané na Krista, nemáme čas sledovať chyby druhých. Ten, kto odíde z Cirkvi kvôli chybám iných ľudí, do nej nikdy neprichádzal kvôli Ježišovi.“

Skutočný príbeh Ataniboru

Na ostrove Abemama bol jeden z účastníkov seminára na prípravu vyliatia Ducha Svätého riaditeľom obecnej školy. Volal sa Atanibora. Denne strávil 15 minút s Božím slovom v osobnej modlitbe, ale po týždni povedal, že sa cíti „suchý ako kameň.“ Počas modlitby za vyliatie Ducha Svätého, pri ktorej odovzdal svoj život Kristovi, akoby ho zasiahol oheň. Už nemohol v sebe udržať radosť, vyskočil a hlasno kričal: Aleluja! Krátko potom Atanibora dostal list z ministerstva školstva, aby absolvoval ďalšie ročné vzdelávanie v učiteľskom seminári na hlavnom ostrove Tarawa. Prišiel ku mne a povedal, že túto výzvu neprijme, veď v jeho dedine sa teraz vďaka charismatickej obnove diali úžasné veci: obrátenia mnohých, uzdravenia chorých atď. „Nedávno si odovzdal život Pánovi,“ odpovedal som, „a už ho chceš zasa sám riadiť.“ „Máš pravdu,“ odvetil. Spolu s manželkou a s ďalším učiteľom rozpoznali Božiu vôľu a odcestovali. Tam na hlavnom ostrove sformovali modlitbovú skupinu, ktorá veľmi rýchlo rástla a viedla k mnohým obráteniam. Po krátkom čase bol farský kostol príliš malý pre „oživených“ vo viere. Preto bol postavený nový, do ktorého sa vojde viac ako tisíc ľudí. Ataniborova manželka v tom čase porodila dvojčiky. V krstnej knihe sa volajú Peter a Pavol, v bežnom živote však Charis a Matik!

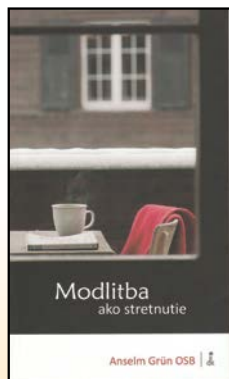

chariknižnica

MODLITBA AKO STRETNUTIE

Anselm Grün

Autor sa zamýšľa nad stretnutím človeka s Bohom. Uvádza viaceré formy modlitby: modlitbu za iných, lectio divina, adoráciu a nepretržitú modlitbu, taktiež vysvetľuje štyri stupne stretnutia: stretnutie so sebou, stretnutie s Bohom, rozhovor s Bohom, mlčanie pred Bohom.

AJ TY MÔŽEŠ POČUŤ BOHA

Joyce Meyer

„Proste Boha, aby vám otvoril uši a posvätil ich, nech sú citlivé na Jeho hlas. Pán sa vám túži prihovárať a mať s vami hlbší vzťah. Ako znovuzrodení

kresťania máme to privilégiu a právo denne zažívať blízke spoločenstvo s Bohom Otcom, Jeho Synom Ježišom a s Duchom Svätým.“ hovorí autorka Joyce Meyer. Na základe vlastných skúseností poukazuje na možnosť počuť Boží hlas a nechať sa viesť Duchom Svätým rôznymi spôsobmi komunikácie.

**Knihy si môžete zakúpiť
v predajniach s náboženskou
literatúrou alebo telefonicky
na čísle 0911 958 334**

DUCHOVNÉ CVIČENIA

téma: **„Božie kráľovstvo je vo vás“**

exercitátor: **Mons. Peter Brodek**, gen. vikár

miesto: **Kláštor Hronský Beňadik**

termín: **18. – 21. 7. 2019**

Prihlasovanie a bližšie informácie: **0911 958 334**
klaster.benadik@nrb.sk

Stretnutie

**spoločenstiev a priateľov
Obnovy v Duchu Svätom**

Trenčín

Kostol sv. Františka Xaverského

19. 10. 2019

Dalšie informácie

0903 585 586

bernatkova.maria@gmail.com

KATOLICKÁ CHARIZMATICKÁ OBNOVA SLOVENSKA

Rožňava: Vdp. Lukáč Dušan (koordinátor), 0903 635 996, lukasd@psg.sk; **Lőrincová Mária**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com

Bratislava: Ferancová Elena (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava: Vdp. Gubala Anton, 0905 512 749, franton48@seznam.cz, **Uhlík Štefan**, 0918 558 382, stefanuhlik@caridi.sk

Nitra: Bernátková Mária, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.com, **Krekánová Oľga**, 0911 958 334, krekanovao@gmail.com

Košice: Slávik Peter, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk, **Klimo František**, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com

Banská Bystrica: Vdp. Kocian Václav, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **Nemcová Viera**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Spiš: Vdp. Hvizdoš Milan, 0904 109 521; **Hýrošová Juliana**, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk

Žilina: Vdp. Bilčík Miroslav, 042 4677 738, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **Kvašňovský Jozef**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk;

Tatarka Pavol, 0908 570 813, pae.tatarkovi@azet.sk

NIE MOCOUC, NIE SILOUC, ALE DUCHOM BOŽÍM

(Zach 4, 6)

Hlavný
prednášajúci:

ELIAS VELLA OFM Conv.

Program

a ďalšie info

0902 737 623

www.kcho.sk

RUŽOMBEROK

ŠPORTOVÁ HALA-KONIAREŇ

12. - 14. JÚL

2019

mediálny
partner

